

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.106/2023/17. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. szeptember hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt¹ ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. február hó 22. napján kelt 29.B.349/2022/18. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt cselekmény anyagi jogi megjelölése helyesen: Btk.176.§ (1) bekezdés 4. fordulat (3) bekezdés.

A vádlott szabadságvesztés büntetésének mértékét 8 (nyolc) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 8 (nyolc) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott cím¹² lakcíme megszűnt, bejelentett lakcíme: cím¹³

A vádlott által 2023. február hó 22. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli oly módon, hogy egy nap letartóztatás egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 18.288,- Ft (tizennyolcezer-kettőszáznyolcvannyolc) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. február hó 22. napján kelt 29.B.349/2022/18. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176.§ (1) és (3) bekezdés], ezért őt 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra, és 250 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[2] Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[3] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. május 7. napján jogerős 9.Bpk.60.385/2018/4. számú végzésével kiszabott végrehajtásában 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását elrendelte. 2.500 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[4] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[5] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetése súlyosítása céljából, a vádlott és védője eltérő minősítés megállapításáért, ezzel összefüggésben enyhítésért fellebbezett.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 190/2023/4. szám alatti átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[7] A fellebbezések elbírálására Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti tanácsülés kitűzését kérte. Utalt arra, hogy esetleges nyilvános ülésen az ügyész nem vesz részt.

[8] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékok mérlegelése alapján megállapított tényállás mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági okoktól, ekként a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

[9] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét is teljesítette. Az egyes bizonyítékok tartalmát irathűen mutatta be és azokat egymással maradéktalanul összevetve vizsgálta. Részletesen kifejtette milyen adatokra,

tényekre, körülményekre alapozta a büntetőjogi felelősség megállapítását, illetve miért nem értett egyet a védőnek egyes bizonyítékok kirekesztésére vonatkozó indítványával. A vádlott kábítószer fogyasztását a vallomásán kívül a toxikológiai szakértői vélemény, valamint tanú4 és az édesanyja tanú1 tanúvallomása igazolta. Ennek megállapítása azonban nem a tényállás történeti-, hanem a személyi részében volt törvényes, mert így a vádelvet nem sérti.

[10] A cselekmény minősítését törvényesnek tartotta.

[11] Tévedett azonban az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a büntetés kiszabásakor, mert a vádlott javára jelentősen eltért az irányadó középértéktől. A bűnösségi körülmények tényleges súlyuk szerint értékelése esetén a súlyosítók számban és nyomatékban is jelentősebbek az enyhítőkhöz képest, amelyek különösebb büntetést csökkentő hatás kiváltására nem alkalmasak. Az időmúlás a vádbeli bűncselekmény elévülési idejét tekintve nem jelentős, a vádlotti ténybeli beismerő vallomása szinte súlytalan, hiszen olyan tények elismerésére vonatkozott, ami egyéb bizonyítékkal alátámasztott volt. A telefonkód megadása nem tekinthető komoly együttműködésnek, mert anélkül is hozzáférhetett volna a nyomozó hatóság a vádlott telefonjának adattartalmához. Ezzel szemben az ugyancsak kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményért történt korábbi elítélésnek a próbaideje alatt, egy jóval súlyosabb, jelentősen elszaporodott, hosszabb időn át, többféle kábítószerre megvalósított kereskedés, illetve többféle kábítószer fogyasztása áll súlyosító körülményként a vádlott terhére a cselekmény kiemelkedő tárgyi súlya mellett.

[12] Mindezekre tekintettel a büntetési célok elérése érdekében a szabadságvesztésnek a középértékhez közelítő felemelését és ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltás alkalmazását tartotta szükségesnek. A vádlott jövedelmi viszonyainak vizsgálata azt igazolta, hogy több hónapon keresztül a vádlott a megélhetését szükségképpen a kábítószer-kereskedői tevékenységből fedezte, ezért a haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény elkövetőjével szemben a pénzbüntetés súlyosítását is indokoltnak tartotta.

[13] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a vádlottal szemben kiszabott büntetést a fentiek szerint súlyosítsa, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[14] A vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a cselekmény minősítésének megváltoztatását, a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását kábítószer birtoklása büntetében kérte, ezzel együtt indítványozta a kiszabott büntetés lényeges enyhítését.

[15] Ismételten hivatkozott arra, ahogy azt az elsőfokú eljárásban is tette, hogy a terhelt 2019. november hó 11-i gyanúsítottai vallomása bizonyítékként nem használható fel, mert az törvénytelenül került beszerzésre. Utalt arra is, hogy e vallomásban a vádlott kétségtelenül maga tárt fel egy becenévű nevű személyt, akinek eladott, de a hosszadalmas eljárásban személyét felkutatni nem lehetett, ezen túl további vevőt sem sikerült találni.

[16] A bizonyítékként felhasznált üzenetváltásokból sem következik, hogy a vádlott az érdeklődő személyeknek ténylegesen eladott volna, erre bizonyíték nincs.

[17] A vádlott maga is fogyasztó volt, ismerte a kábítószeres adagonkénti árait.

[18] Az sem róható a vádlott terhére, hogy titkosított üzenetváltásra alkalmas applikációk voltak elmentve a telefonjára. Hogy más, nem titkosított üzenetküldő alkalmazásokban is levelezett kábítószerrel kapcsolatban, éppen arra utal, hogy nem volt szüksége e célra a titkosított applikációra.

[19] A lakásán fellelt porciózásra alkalmas mérleg léte sem bizonyítéka a kereskedésnek, hiszen fogyasztó volt, saját magának is mért és porciózott.

[20] Másodlagosan azt kérte a védő az ítéltáblától, hogy a vádlott büntetését enyhítse, az alsó határnak megfelelő szabadságvesztés büntetést szabjon ki. Az enyhítő körülmények ítéletben írttal azonos felsorolása mellett utalt arra is, hogy a vádlott időközben leszokott a kábítószerrel, a cselekmény a kategórián belül kisebb súlyú.

[21] Érthetetlennek tartotta, hogy az ügyészség a vádlottnak beismerés esetére 7 év szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta, azt a kereskedelem be nem ismerése esetére miért nem tartotta elegendőnek, a büntetési célok elérése álláspontja szerint nem a beismerés függvénye. Kérte az ügyészi fellebbezésben írtak elutasítását.

[22] Az ítéltábla az ügyet tanácsülésre tűzte, a vádlott nyilvános ülés kitűzését kérte.

[23] A Be.599.§ (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezés indokolásában írtakat ismételte meg. Hangsúlyozta, hogy a vádlott büntetőjogi felelőssége kizárólag kábítószer birtoklásának büntetében vagy kábítószer-kereskedelem előkészületében állapítható meg.

[24] A vádlott felszólalásában utalt arra, hogy a kereskedelemre utaló vallomása nem megfelelően került jegyzőkönyvezésre, ezen túl az eljárás elejétől fogva védő kirendelését kérte, amelynek a hatóság nem tett eleget. Fogyasztó volt, a nála megtalált mennyiség saját fogyasztását szolgálta, sérelmezte, hogy a nyomozóhatóság nem engedélyezte számára az elterelést. Kifejtette, hogy mindvégig volt munkája a vád tárgyát képező időszakban, de az építőiparban nem mindig volt bejelentve. A lefoglalt kábítószer mennyiségével sem volt tisztában, mert nem lehetett tudni, mit foglaltak le pontosan és mi jutott el a szakértőhöz vizsgálatra.

[25] Az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában kábítószer függőségére hivatkozva kábítószer birtoklása büntetében kérte marasztalását.

[26] Az ítéltábla megállapította, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) (2) bekezdései értelmében teljes. A másodfokú bíróság tehát az elsőfokú bíróság ítéletét, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta. Az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[27] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. A bizonyítást teljes terjedelemben lefolytatta, valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak, ezek alapján megalapozottan állapította meg a történeti tényállást, az mentes a Be.592.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be.591.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

[28] Nem osztotta a védői érvelést az ítéltábla a kirekesztésre javasolt bizonyítékokat illetően.

[29] A törvényszék helyes indokok mentén törvényesen foglalt állást abban a körben, hogy a vádlott 2019. november 11.-i gyanúsítottai vallomása (amelyben magát terhelte azzal, hogy egy alkalommal ismerősenek marihuánát adott el 2.500 forintért) miért nem rekesztendő ki, mint törvénytelenül felvett bizonyíték. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a terhelt védője jelenlétében a súlyosabb minősítés ismeretében e napon tett korábbi vallomását is fenntartotta. Bár a védői érvelés az volt, hogy a bizonyíték ebben az esetben sem használható fel, mert a vallomás álláspontja szerint súlyos eljárási hibával felvett, a terhelt általi későbbi fenntartása az eljárási hibát nem annullálta. Az ítéltábla a védő által hivatkozott eljárási hibát nem tudta megállapítani, a terhelt kihallgatása 2019. november 11. napján, csakúgy mint 2019. szeptember hó 27. napján védő hiányában törvényesen történt, az akkor gyanúsítás tárgyát képező cselekmény nem indokolta védő kötelező kirendelését, a vádlott ilyet a nyilvános ülésen megtett hivatkozása ellenére nem kért. A nyomozóhatóság törvényesen járt el, amikor a fokozatosan beszerzett bizonyítékok alapján a cselekmény minősítését súlyosabbra változtatta. A védő által hivatkozottak szerint a terheltet már korábban jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerkereskedelem büntetével kellett volna meggyanúsítani, mely védő köteles cselekmény, mert a kábítószer már akkor le volt foglalva. Az ítéltábla megítélése szerint a nyomozóhatóság éppen akkor sértett volna törvényt, ha a mennyiség szakértői vélemény hiányában súlyosabb minősítésű cselekménnyel gyanúsítja meg a terheltet. A nyomozóhatóság a szakértői vélemény elkészültét követően volt abban a helyzetben, hogy a jelentős mennyiségre elkövetést a megalapozott gyanú szövegébe foglalja, ekként a minősítést súlyosítsa. Nem volt törvénysértő az sem, hogy a terhelt önmagára tett terhelő vallomását követően a birtoklást kereskedelemre módosította a nyomozóhatóság a megalapozott gyanú szövegében. A védő kirendelése a minősítés változtatást követően megtörtént, a védő aktívan részt vett az eljárásban. Az elsőfokú ítélet [16] – [25] bekezdésében e körben kifejtettek teljes mértékben helytállóak.

[30] A védő az előkészítő ülésen az igazságügyi vegyész szakértői vélemény kizárását is indítványozta a bizonyítékok köréből, melynek indoka az volt, hogy a hűtőszekrényben talált kábítószerokról álláspontja szerint nem készült szabályszerű külön íven készített lefoglaló határozat, ezért ezen kábítószerokról készített szakvélemény sem lehet hiteles, nem tudható, hogyan kezelték a bizonyítási eszközt, honnan, mi jutott el a szakértőhöz.

[31] A nyilvános ülésen a vádlott is utalt a mennyiségi bizonytalanságra, illetve nem tudta, mennyi kábítószer került a szakértőhöz.

[32] A törvényszék az ítélet indokolásában az [54]-[64] bekezdésig foglalkozott a védői felvetéssel, és magyarázatát adta annak, hogy a bizonyítékok manipulálására miért nem kerülhetett sor, és miért fogadható el alakszerű külön íven szövegezett lefoglalási határozat nélkül is a lefoglalás törvényesnek, és miért nem befolyásolta az alaki hiba a bizonyíték kezelést és a szakértői vélemény hitelességét. Az ítéltábla az indokolást maradéktalanul osztotta. Már a védői észrevétel megtétele után indítványozta az ügyész annak a két rendőrtanúnak a kihallgatását, akik a szemlén és a lefoglalásban részt vettek, a bíróság helyesen a bizonyítási indítványnak helyt adott, a tanúvallomások, a szemlejegyzőkönyv és a lefoglalásról készült jegyzőkönyv alapján helyesen állapította meg, hogy csak alaki hiba történt a határozat hiányával. Utalni szükséges arra is, hogy a vádlott nem kifogásolta, hogy a tőle lefoglalt mennyiségű és minőségű kábítószer került szakértői vizsgálatra. A lefoglalás során együttműködő volt, maga mutatta meg a tárolt kábítószer.

[33] A megalapozottan megállapított tényekre figyelemmel a védői érvelés más tényállás - kábítószer birtoklására vonatkozó tények - megállapítására nem vezethetett eredményre, mert megalapozottan megállapított tények mellett a bizonyítékok felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényi lehetőség.

[34] Az ítélet a személyi részében ugyanakkor az előző elítélésre vonatkozóan elírást tartalmaz, melyet a másodfokú bíróság az erkölcsi bizonyítvány adata alapján javított:

[35] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.Bpk.60.385/2018/4. számú határozata helyesen 2018. május hó 7. napján emelkedett jogerőre.

[36] A bizonyítékokat a törvényszék irathűen sorolta fel, azokat egymással a logika szabályai szerint összevetette, helytállóan mérlegelte, melynek meggyőző indokát adta, indokolási kötelezettségét hiánytalanul teljesítette.

[37] Nem osztotta az ítéltábla a vádlott védőjének álláspontját abban a körben, hogy a törvényszék helytelen logikai következtetést vont volna a kereskedelem tényeinek megállapítása során. A vádlott részbeni ténybeli beismerő vallomása, a szemlejegyzőkönyv adatai, a vádlotti mobiltelefon üzenetváltások adatainak elemzése és az igazságügyi vegyész szakértői vélemény a vádlott védekezésével szemben a kereskedést támasztották alá. A

törvényszék részletesen kitért annak magyarázatára, milyen adatok támasztották alá a kereskedés elkövetési magatartásának megállapítását.

[38] A vádlott bűnösségének megállapítására vont következtetés okszerű.

[39] A vádlott védőjének a minősítés megváltoztatására vonatkozó okfejtését az ítéltábla nem osztotta, mert annak ténybeli alapjai nem állnak fenn.

[40] Figyelemmel arra, hogy a 2023. évi LIII. tv. 95.§ a pénzbüntetés napi tételszámát és az egy napi tétel összegét 2023. szeptember hó 1. napjától módosította, súlyosabb tételeket és összegeket szerepeltet, nyilvánvaló, hogy az új büntető törvény a vádlottra nem kedvezőbb, ezért továbbra is az elkövetéskori Btk. alkalmazandó az általános szabályoknak megfelelően.

[41] A kábítószer-kereskedelem büntette tényállását a vádlott megvalósította, az e körben kifejtett törvényszéki indokolás teljes és helytálló. A vádlott terhére rótt cselekmény anyagi jogi megjelölése ugyanakkor pontatlan, az helyesen a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulat (3) bekezdés.

[42] A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Jogegységi Határozatában írtak szerint a kereskedés a piac oly módon történő működtetése, hogy a haszonszerzési törekvés tetten érhető. Rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vétel, melynek keretében nemcsak az eladó és a vevő, hanem a közreműködők is tettesként vonhatók felelősségre.

[43] A forgalmazásnál a kábítószer továbbadása a cél, nem fogyasztási célú átadásra irányul az elkövető tevékenysége, cél, hogy másnak vagy másoknak továbbadja.

[44] A kábítószer-kereskedés céljából történt megszerzés, készletezés is megvalósítja a kábítószer-kereskedelem büntettének befejezett alakzatát, a védő által hivatkozott előkészület megállapítására nincs mód. A kereskedelmi célú megszerzés akkor is a kereskedelem körébe tartozik, ha többlet magatartás nem tartozik hozzá. Az, hogy kereskedés a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése is, csak akkor igaz, ha maga a kereskedésre irányuló szándék, a haszonszerzési célzat, haszonszerzési törekvés bírói bizonyossággal megállapítható.

[45] A törvényszék helyesen fejtette ki, hogy a kereskedésre miért tudott következtetést vonni. Önmagában a megtalált mennyiségből a kereskedésre következtetés nem vonható, ezt a védő helyesen hivatkozta fellebbezésében. Ugyanakkor szemben a védői érveléssel egy vevő behatárolható volt, ha nem is névvel, kihallgathatóan, de arról a vádlott maga adott számot. A vádlott telefonjából kinyert szöveges üzenetek is a kereskedést támasztják alá. Nyilvánvaló, hogy a vádlott kábítószerekről, és azok porciózott árairól váltott szöveges üzeneteket, amelyek a védői érveléssel szemben a kereskedésre utalnak. A házkutatás során fellelt digitális mérleg is kereskedői magatartásra utal, a rendszeres fogyasztónak saját porciózásra az általános élettapasztalat szerint arra nincs szüksége. Azt

pedig a bíróság nem értékelte terhelő bizonyítékként, hogy a vádlott telefonjára a Signál és egy ismeretlen titkos üzenetváltásra alkalmas applikáció volt letöltve. Ez kizárólag az ügyészi perbeszédben volt a vádlott terhére róva. Nyilvánvaló, hogy önmagában egy applikáció letöltése nem bizonyítéka a bűncselekménynek. A fent leírt, 1/2007. Jogegységi Határozatban foglaltak alapján abban az esetben is megállapítható lett volna a vádlott büntetőjogi felelőssége kábítószer-kereskedelem büntetében, ha egyetlen vevőre vonatkozóan sem lett volna bizonyíték.

[46] Jelen ügyben a kereskedés fenti ismérvei a tényállásban leírtak alapján megvalósulnak szemben a védői érveléssel, kábítószer birtoklása (Btk.178.§) megállapítása fel sem merülhet.

[47] A büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság többnyire helyesen sorolta fel, és a súlyuknak megfelelően értékelte.

[48] Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott korábban kábítószer birtoklásának büntette miatt került elmarasztalásra, a kiszabott, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt valószínűtlenítette meg újabb cselekményét a tényállásban írtak szerint hosszú időn keresztül. Mindez azt jelenti, hogy a vádlottal szemben a korábbi büntetés semmilyen visszatartó hatással nem bírt, próbaidő alatt állva folytatta hosszú időn keresztül kereskedői tevékenységét, mely személyének fokozottabb társadalomra veszélyességét mutatja.

[49] A vádlott részleges beismerése – egyetértve az ügyészi érveléssel - csaknem súlytalan enyhítő körülmény, mert a terhére rótt kábítószer-kereskedelem tényeit nem ismerte be, az nem volt teljes körű.

[50] Az ítéltábla megítélése szerint a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás a cselekmény tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel nem arányos, annak a középértékhez közelebb álló büntetési tartamban meghatározása szükséges, ezért az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés tartamát további egy évvel felemelte.

[51] Az ügyészség a vádiratban beismerés és a tárgyaláshoz való jogról lemondás esetére ajánlotta az elsőfokú bíróság által kiszabott tartamú szabadságvesztést, mely teljes beismerés esetén lett volna alkalmazandó.

[52] A védői fellebbezésben írtakat tekintetben nem osztotta az ítéltábla, hogy a teljes beismerés ne lenne igen nyomatékos enyhítő körülmény, ne függhetne ettől a büntetés mértéke. A teljes beismerés azt jelenti, hogy a terhelt szembefordult saját cselekedetével, és vállalja az érte járó szankciót, amely személyének kisebb társadalomra veszélyességére utal.

[53] A korábban említettek szerint a törvényszék valamennyi büntetés kiszabási körülményt feltárt, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Kétségtelen, hogy a középértéktől a vádlott javára eltérés lehetséges, ezt a cselekmény súlya lehetővé teszi a

vádлотnál megtalált mennyiségre is tekintettel, adott bűncselekmény kategórián belül a cselekmény tárgyi súlya a jelentős mennyiség alsó határához közeli mennyiségre figyelemmel kisebb. Ugyanakkor a szabadságvesztés tartamának emelése nem volt mellőzhető. A vádlott nem fordult szembe tetteivel, a korábbi elítélése után a kábítószerrel kapcsolatos cselekményt súlyosabb formában folytatta, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés tartama alatt is. Tekintettel a főbüntetés mértékének emelésére, ehhez igazodó mértékben az ítéltábla a közügyektől eltiltás tartamát is további egy évvel megemelte.

[54] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása törvényes, mint ahogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározása is.

[55] A Btk.50.§ (2) bekezdése szerint, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre kell ítélni.

[56] A II.r. vádlott megfelelő jövedelemmel rendelkezik, eltartásra szoruló hozzátartozója nincs, esetében a pénzbüntetés kiszabásának feltételei fennállnak. Az ügyész a pénzbüntetés súlyosítását is kérte.

[57] Az elkövetéskor hatályos törvény szerint a Btk.50.§ (3) bekezdése szerint a pénzbüntetés legkisebb mértéke 30, legnagyobb mértéke 540 napi tétel. Egynapi tétel összegét legalább 1.000, legfeljebb 500.000 forintban kell meghatározni. A törvényszék által alkalmazott pénzbüntetés a vádlott jövedelmi viszonyaival, életkörülményeivel arányos, annak emelését az ítéltábla nem látta szükségesnek.

[58] A vagyonekobzással, a bűnjelekkel és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezések helytállóak. A bűnjelek közül a bűnjeljegyzék 1. és 2. tétele alatti telefonok lefoglalása már korábban megszüntetésre került, azok a vádlott részére kiadásra kerültek.

[59] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[60] A vádlott megváltozott bejelentett lakcímét a Be. 184.§ (2) bekezdés f) pontja és a Be. 561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján rögzítette.

[61] Az elsőfokú ítélet kihirdetéséig a mai napig a vádlott által letartóztatásban töltött időt az ítéltábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésben írtak szerint rendelte beszámítani a kiszabott szabadságvesztésbe.

[62] A másodfokú eljárásban felmerült kirendelt védői díjat a Be.613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak megfizetésére a Be.574.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2023. szeptember hó 14. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.349/2022/18. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 106/2023/17. számú ítéletével eszközölt változtatással 2023. szeptember hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. szeptember hó 14. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke